

Św. Jan Paweł II i bł. Álvaro del Portillo - szczegóły serdecznej przyjaźni (cz. I)

Przedstawiamy świadectwo ks. Joaquina Alonso opisujące historię pierwszego spotkania bł. Álvaro del Portillo ze św. Janem Pawłem II. Spotkanie to zapoczątkowało głęboką przyjaźń aż do śmierci bł. Álvaro del Portillo.

19-10-2015

Kard. Wojtyła poznał ks. Álvaro del Portillo, gdy podczas spotkania w Bazylice Św. Piotra przy okazji Soboru Watykańskiego przedstawił ich sobie wzajemnie bp Andrzej Deskur, bliski przyjaciel kard. Wojtyły a jednocześnie jego kolega z seminarium.

Ponownie spotkali się w listopadzie 1977 r., gdy ks. Álvaro zaprosił krakowskiego biskupa na obiad do siedziby głównej Opus Dei. Razem z bpem Deskurem spotkali się ponownie na wspólnym posiłku 17 sierpnia 1978. Obiady te były dla ks. Álvaro okazją do wyjaśnienia Kardynałowi poszczególnych aspektów duchowości Opus Dei i inicjatyw apostolskich realizowanych na całym świecie.

Przed tymi ostatnimi spotkaniami kard. Wojtyła trzykrotnie odwiedził Rzymski Dom Studencki (Residencia Universitaria Romana, RUI),

prorowadzony przez członków Opus Dei, gdzie z inspiracji św. Josemarii ci z nas, którzy pracowali w CRIS (Centro Romano di Incontri Sacerdotali, Rzymski Ośrodek Spotkań Kapłańskich), organizowali w latach 70-tych konferencje poświęcone aktualnym wówczas kwestiom. Jako bezpośredni świadek mogę o tym opowiedzieć szczegółowo.

W październiku 1971 zaplanowaliśmy kilka konferencji na temat „Kryzysu społeczeństwa permissywnego”. Cykl rozpoczęło wystąpienie prof. Jérôme'a Lejeune'a, odkrywcy przyczyn zespołu Downa, który rozpoczynał wówczas swój wielki bój za życiem poprzez ujawnianie gorzkiej rzeczywistości aborcji. Tytuł jego konferencji brzmiał: „Kiedy powstaje człowiek?” Był to pierwszy wykład prof. Lejeune'a w Rzymie. Drugi wykład wygłosił profesor rzymskiej

uczelnia La Sapienza Augusto Del Noce, na temat „O źródłach kryzysu”. Trzeci przypadł w udziale kard. Josephowi Höffnerowi, arcybiskupowi Kolonii. W tych dniach odbywał się w Rzymie synod biskupów poświęcony dwóm zagadnieniom: kapłaństwu i sprawiedliwości. Kard Höffner był sprawozdawcą w odniesieniu do tematyki kapłaństwa, a poprosiliśmy go o wykład na temat „Kapłan w społeczeństwie permissywnym”. Przy tej okazji przekazaliśmy zaproszenia również ojcom synodalnym i rzeczywiście wielu z nich przyszło.

Pamiętam, że gdy witałem osoby, które przyszły wysłuchać konferencji kard. Höffnera, zobaczyłem pewnego kardynała, młodego, którego jeszcze nie znałem. Wiedziałem, że to kard. Wojtyła, arcybiskup Krakowa. Zacząłem z nim rozmawiać i zapytałem, czy mógłby udzielić nam wywiadu na temat kapłaństwa, który

opublikowalibyśmy w różnych językach. Uznaliśmy, że interesujące byłoby udzielenie głosu arcybiskupowi, który doświadczał braku wolności stanowiącego cechę komunizmu. Kard. Wojtyła przyjął zaproszenie i po kilku tygodniach przekazał nam 31 stron odręcznego tekstu po polsku. Opublikowaliśmy go po włosku w ramach serii „CRIS-Documenti”, której wydawanie właśnie rozpoczęliśmy. Potem opublikowano go jeszcze w kilku innych językach, w różnych krajach.

W listopadzie 1972 zorganizowaliśmy inne konferencje, poświęcone tematowi „Przemoc, Sprawiedliwość i Odkupienie”. Wykładowcami byli prof. Sergio Cotta z uniwersytetu „La Sapienza” (mówił o „Kulturowych korzeniach przemocy”), prof. Joseph Pieper z uniwersytetu w Münster w Niemczech (o „Sprawiedliwości dziś”) i bp Franz Hengsbach z Essen

(późniejszy kardynał), prezes „Adveniat”, organizacji niemieckiego episkopatu zajmującej się pomocą Kościołowi w Ameryce Łacińskiej. Bp Hengsbach mówił o „Uwolnieniu dokonywanym przez Chrystusa”. Również przy tej okazji był u nas kard. Wojtyła.

Jego uczestnictwo w naszych konferencjach jako słuchacz zachęciło nas do zaproszenia go w charakterze wykładowcy. Przyjął to zaproszenie i umówiliśmy się na październik 1974. Tematem tego cyklu było „Wywyższenie człowieka a mądrość chrześcijańska.” Pierwszym wykładowcą był prof. Peter Berglar z Uniwersytetu w Kolonii. Mówił o „Historii powszechnej i Królestwie Bożym” drugą konferencję wygłosił prof. Antonio Millán Puelles z Uniwersytetu w Madrycie poświęcając ją „Problematyce ontologicznej człowieka jako

stworzenia”, zaś tytuł wykładu kard. Wojtyły brzmiał „Ewangelizacja a człowiek wewnętrzny”.

Organizatorzy zasugerowali, by kard. Wojtyła zawarł w swoim wykładzie jakiś cytat zaczerpnięty od Założyciela Opus Dei. Pod koniec konferencji wykładowca wygłosił następujące słowa: „ W jaki sposób kształtując pokój na ziemi człowiek kształtuje własne oblicze duchowe? Możemy odpowiedzieć niezwykle trafnymi i dobrze znanymi na całym świecie słowami, które przed laty wypowiedział prał. Josemaría Escrivá de Balaguer, Założyciel Opus Dei: *uświęcając swą pracę, uświęcając się w pracy i uświęcając innych pracą.*” (Por. *La fede della Chiesa. Interventi del Card. Karol Wojtyła*, Edit. Ares, Milano 1978, str. 76).

ks. Joaquín Alonso

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/sw-jan-
pawel-ii-i-bl-alvaro-del-portillo-
szczegoly-serdecznej-przyjazni-cz-i/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/sw-jan-pawel-ii-i-bl-alvaro-del-portillo-szczegoly-serdecznej-przyjazni-cz-i/)
(04-08-2025)